

Vaihtoraportti

”Vuosi Pietarissa”

Lappeenrannan teknillinen yliopisto

Roope Kinnunen 0374276

Oli synkkä ja myrskyinen yö... siis talvi. Talvi 2013-2014, jonka vietin vaihto-opiskelijana Pohjolan Venetsiassa, Venäjällä Pietarissa. Aloitin matkani kohti tätä mysteerien sävyttämää, kolmesataa vuotta sitten suon päälle rakennettua suurkaupunkia syyskuun neljäs, armon vuonna 2013. Huhut kertoivat, että kaupungin kuuluisin katu, Nevski prospekt olisi leveä kuin Saimaan selkä, kirkot korkeampia kuin Lapin tunturit ja ihmisiä enemmän, kuin yhteensä koko piskuisessa Suomenmaassa. Kyllä siinä pientä teekkaria hieman vatsan pohjasta kouraisi, kun valkoinen kiitäjä, tunnetaan myös Allegrona, nytkähti ensimmäisen kerran kohti suurta ja tuntematonta Tikkurilan betoniharmaalta juna-asemalta.

Vaikka Pietarin talvesta olikin tulossa lumeton, kolea ja sitäkin synkempi, ei sitä vielä tuona keskiviikkoisena aamuna osannut aavistaa. Allegro halkoi lämmintä, kasteen kylmää ilmaa tavoitteenaan Vainikkalan rajanylitysasema, jossa meidän oli tarkoitus ylittää Suomen ja Euroopan Unionin itäraja. Aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta, päivästä oli tulossa kaunis, jopa tukahduttavan kuuma. Jo noin tunti lähdön jälkeen junassa alkoi vilistä suomalaisia ja venäläisiä tullimiehiä sekä rajavartijoita, jotka tarkastivat matkustajien passeja, viisumeja ja matkatavaroita. Koko härdelli oli nopeasti ohi ja pian olimmekin jo ylittäneet valtakunnan rajan, ilman että olisi täytynyt edes nousta paikoiltamme. Erittäin helppoa ja jouhevaa.

Noin kello yksitoista Allegro lipui Pietarin Finlandskiy vokzalille, suomennettuna yksinkertaisesti Suomen rautatieasema. Pian laiturille astumisen jälkeen havaitsin laiturilla Finec-kylttiä (Finec oli siis yliopistomme aikaisempi nimi, syksyllä 2013 tapahtui kolmen Pietarissa sijaitsevan kauppatieteellisen yliopiston fuusioituminen, jolloin uudeksi nimeksi tuli Pietarin valtiollinen kauppatieteiden yliopisto (*engl. St. Petersburg State University of Economics*)) kannattelevan tytön, jonka ympärille oli jo alkanut kerääntyä muitakin Suomesta saapuneita opiskelijoita. Tyttö osoittautui tuutoriksi nimeltään Lena, ja hänet oli nakitettu saattamaan meidät asemalta asuntolan kautta yliopistolle. Asemalla tapasin myös ensimmäistä kertaa tulevia vaihto-opiskelukavereitani; Kati Joensuusta, Simo ja Riina Lappeenrannasta sekä Kari-Pekka Tampereelta. Rautatieasemalta suuntasimme metroon, jonka sisäänkäynti oli samassa rakennuksessa itse rautatieaseman kanssa. Lenan jaettua meille ensimmäiset metropolettimme ja suuntasimme liukuportaisiin, jotka veisivät meidät maanalaiselle metrolaiturille, noin 50 metrin syvyyteen. Hyppäsimme kaikkine matkatavaroinemme junaan ja suuntasimme kohti asuntolaa.

Asuntolaa lähinnä olevalle metroasemalle oli matkaa kolmen pysäkin verran, josta jatkoimme kävellen noin kilometrin verran asuntolallemme. Matka tosin tuntui paljon pidemmälle paahtavassa helteessä, kaikkine kantamuksinemme. Asuntolanamme toimi kuusikerroksinen Hotel Engecon, jonka kaksi ylintä kerrosta oli varattu opiskelija-asuntolaksi, kun taas alimmissa kerroksissa toimi hotelli. Vaikka vastaanoton täti ei juurikaan puhunut englantia, onnistui sisäänkirjautuminen nopeasti tuutorimme avustuksella. Sain avaimen huoneeseeni, joka sijaitsi viidennessä kerroksessa. Huone oli pieni, vain reilun kymmenen neliön kokoinen, mutta sinne oli kuitenkin ehdettu kolme sänkyä, onneksi asukkaita oli ainoastaan kaksi, minä ja Matti koneteekkari, myöskin Lappeenrannasta.

Saatuamme tavarat huoneisiimme suuntasimme tuutorimme johdolla yliopistolle, joka sijaitsi aivan Pietarin keskustassa, Kazanin tuomiokirkon takana. Matkaa asuntolalta yliopistolle oli noin puolitoista kilometriä. Yliopistolla tapasimme ensimmäistä kertaa opintokoordinaattorimme, Alexandran eli tuttavallisemmin Sashan sekä Irinan. Heiltä saimme infoa muun muassa monikertaviisumien hakemisesta, Venäjälle vaihtoon lähettäessä Suomesta siis haetaan kolmen kuukauden kertaviisumi, ja vasta Venäjällä viisumi voidaan korottaa vuoden mittaiseksi.

Loppu päivä menikin ihmetellessä suurkaupungin menoa ja metsästäessä kaikkea tarpeellista, muun muassa passikuvia viisumia ja opiskelijakorttia varten.

Miksi Venäjälle?

Kertoessani lähteväni vaihtoon Venäjälle, sain vastaan monenlaisia katseita, pääasiassa kysyviä; ”Miksi?” Suomalaisilla on edelleen erittäin suuria ennakkoluuloja venäläisiä kohtaan, eikä tämänhetkinen Ukrainan kriisi varmasti asiaa ainaakan helpota. No miksi sitten lähdin Venäjälle? No tärkein syy oli se, että olin opiskellut venäjän kieltä, intensiivisesti viidennestä luokasta yhdeksänteen, jonka jälkeen hieman passiivisemmin, jonkinlaiset pohjat oli kuitenkin olemassa ja halusin kehittää kielitaitoani. Toiseksi, todennäköisesti kenellekkään tätä lukevalle ei ole jäänyt epäselväksi, että Venäjän on pirun iso maa, isoine mahdollisuuksineen, kuten mainostaulu Pietarin lentokentällä toivottaa ulkomaalaiset tervetulleiksi - ”Venäjä, mahdollisuuksien maa.” Venäjä on Suomen suurin yksittäinen kauppakumppani ja erityisesti Itä-Suomessa Venäjän vaikutus näkyy vahvasti. Uskoinkin, että vaihtovuosi Venäjällä tulisi auttamaan minua valmistumisenjälkeisessä työsaannissa.

Uskomukseni osui oikeaan, sillä vaihtovuodella oli vaikutus jo kesän 2014 työsaantiin, mutta siitä enemmän tuonnempana. Palataan nyt takaisin vaihdon alkuhetkiin.

Aikaisemmissa vaihtoraporteissa peloteltiin monikertaviisumiin hakemiseen liittyvillä vaikeuksilla. Jonottamista jonottamisen perään, väärin täytettyjä kaavakkeita ja niin edelleen. Nämä pelot oli kuitenkin täysin aiheettomat, sillä koordinaattorimme Sasha ja Irina hoitivat viisumien hakemiset, kunhan me vain toimitimme heille tarvittavat dokumentit; passin, neljä passikuvaa, 1000 ruplaa sekä todistukset matkavakuutuksesta ja HIV-negatiivisuudesta.

Syyskuun tehtävälistalla oli periaatteessa ainaastaan asettuminen Pietariin ja monikertaviisumihakemuksen tekeminen, luennot alkaisivat vasta lokakuussa, mistä tosin saatiin tieto vain viikkoa ennen ensimmäistä kurssia. Niinpä ensimmäiset viikot menivätkin pääasiassa kierrellessä kaupungin nähtävyyksiä ja ihmetellessä.

Kouluakin tuli käytyä

Saimme syyslukukauden kurssiaikataulun, joka tosin tulisi vielä muuttumaan kymmeniä kertoja, vasta syyskuun lopulla ja ensimmäinen kurssi, Competitive Strategies in Russia olisi jo seuraavalla viikolla. Päätin osallistua kurssille. Luento alkoi maanantai-iltapäivällä neljän aikaan, pieneen luokkahuoneeseen oli ahtautunut lähemmäksi viisikymmentä opiskelijaa. Pienen ikkunan hoitaessa ilmanvaihdon, alkoi kaipuu Lutin suuriin auditorioihin. Itse kurssi oli melko mielenkiintoinen, eikä vähiten hyvää englantia puhuvan professorin ansiosta. Kurssilla käytiin läpi venäläistä liiketoimintakulttuuria esimerkkien avuin. Professorimme, Julia Solojeva oli asunut aikaisemmin lähes 10 vuotta Norjassa, joten hän osasi hyvin asettua meidän ns. ”länsiblokkilaisten” puolelle ja kertoa asioita myös meidän näkövinkkelistä. Kurssi suoritettiin viikonmittaisena intensiivikurssina, jonka viimeisenä iltana oli pieni presentaatio, jonka jälkeen koe. Jos kurssin mielenkiintoisuutta arvioitaisiin asteikolla 1-5, antaisin tälle kurssille arvosanan 4½. Ainut miinus liian suuresta ryhmäkoosta, muuten erittäin miellyttävä kurssi.

Yleisesti ottaen lähes jokainen kurssi suoritettiin intensiivinä joko yhden tai kahden viikon aikana. Lisäksi lähes poikkeuksetta suoritustapoina olivat luennoillaistumisen lisäksi presentaatiot ja kokeet. Kurssisuoritteet arvioitiin käytännössä asteikolla 0-5, mutta ainoastaan arvosanoilla 3, 4 ja 5 sai kurssin hyväksytyksi läpi ja kolme opintopistettä plakkariin.

Edellämainitun Competitive Strategies in Russia –kurssin lisäksi suoritin yhdeksän muuta kolmen opintopisteen kurssia, joissa jokaisessa opetukielenä oli englanti, sekä 18 opintopisteen edestä venäjän

kielen kieliopintoja, yhteensä siis 48 opintopistettä. Syyslukukaudella keskityin kandidivaiheen opintoihin, kun taas keväällä pyrin suorittamaan enemmän maisteritason kursseja. Listaan tähän alle suorittamani kurssit ja pyrin avaamaan muutamalla lauseella niiden sisältöjä. Samoja kursseja kierrätetään vuosittain, joten jos joskus olet Pietariin lähdössä vaihtoon, niin näistä voit saada jotain vinkkiä, mitä haluat opiskella ja mitä et.

Introduction to the Russian Civilization

Kandidatason kurssi. Kurssilla käytiin päällipuolisesti Venäjän historia läpi aina sen alkua ajoilta alkaen. Kurssilla ei niinkään käyty läpi, kuinka sodat ja muut suuret mullistukset ovat vaikuttaneet valtioon, vaan kuinka ne ovat vaikuttaneet yksittäiseen ihmiseen, ja miten ne vielä tänäkin päivänä näkyvät venäläisten käytöksessä. Kurssin arvosana muodostui kokeen ja ryhmätyönä tehdyn presentaation pohjalta. Roopen mielenkiintoasteikoilla arvosanaksi muodostuu 3, presentaatioiden aiheet olivat vähän väkisin kehiteltyjä, eikä opettajan luennointityyli ollut se kaikkein mielenkiintoisin.

Put Your English to Work: Reducing Gaps in Business Communication Skills

Kandidatason kurssi. Otsikon perusteella voisi olettaa, että kyseessä oli englanninkielen kurssi. No, ei se ihan sitä ollut, vaikka opettajamme olikin yliopiston kielikeskuksen johtaja. Ensimmäisten luentojen aikana käytiin pääasiassa läpi, mitä tarkoittaa *small talk* ja niin edelleen, alkuun tuntui melkoiselle diipadaapalle, mutta sitkeästi jatkoin luennoilla käymistä. Kurssin vanhetessa myös sen mielenkiintoisuus nousi. Aloimme käymään läpi venäläistä start-up toimintaa, meidät jaettiin ryhmiin ja jokaisen piti kehittää oma idea start-upista. Viikko huipentui raskaaseen, mutta antoisaan viikonloppuun GSOM-nimisessä yliopistossa, jossa esittelimme liikeiditamme ihka oikeille sijoittajilla, saimme heiltä neuvoja ja sparrausta. Kurssin kehitys oli kuin suoraan tarinasta Ruma ankanpoikanen, kurssin vanhetessa siitä kasvoi kaunis joutsen. Roopen mielenkiintoarvosana 4½, alkukurssin diipadaapa hieman verottaa arvosanaa.

Assessing intermediary expertise in Energy Development and Politic

Kandidatason kurssi. Kurssilla käytiin läpi Venäjän energiapolitiikan kehitystä aina Neuvostoliiton hajoamisesta alkaen. Opettajan toimi amerikkalainen tohtori, joka oli tutkinut paljon suurten energiayhtiöiden, kuten Gazpromin ja Exxonin kehitystä. Kurssin aikana pinnalla oli erityisesti arktisen alueen öljyporaus Greenpeacen kiivettyä Gazpromin porauslautalle barentsin merellä. Kurssin arvosana muodostui luentoaktiivisuuden, sekä kirjoitustyön perusteella. Mielenkiintoarvosanaksi muodostui 4-; plussaa ajankohtaisuudesta ja pienestä ryhmäkoosta.

International Energy Security: Key Elements

Kandidatason kurssi. Kurssi liittyi energiaturvallisuuteen, kuten jo otsikostakin voi päätellä. Venäjällä ollessa aihe luonnollisesti pyöri runsaasti maakaasun ympärillä. Pääasiassa kävimme läpi, kuinka Euroopassa voidaan turvata kaasun tuonti Venäjältä, joka sattuu olemaan Euroopan tärkein kaasuntuoja. Suoritusmerkinnän kurssista sai luentoaktiivisuuden, sekä ryhmätyön ja presentaation perusteella. Kurssi ei missään tapauksessa kuulunut suosikkeihini, joten mielenkiintoasteikolla tämä kurssi saa arvosanan 2½.

The Economic System of Natural World

Kandidatason kurssi. Tätä kurssia ei voi kuvailla kuin sanoilla; hämmentävä, mielenkiintoinen, mitä ihmettä? Kurssin opettajana toimi yli seitsemänkymppinen saksalainen Herrasmies, Helmut Mayer. Mister Mayer, kuten Helmut itseään kutsui, oli kehittänyt oman teoriansa luonnon taloussystemistä ja oli tullut pitämään siitä meille viikonmittaisen kurssin. Mister Mayer oli erinomainen luennoitsija, vaikkakin hänen kehittämänsä teoria meni hieman yli hilseen. Siinä pääosaa näytteli peura, joka osti kasvilta energiaa tarjoamalla kasvin siemenille kuljetuspalveluita. Mister Mayer oli varma, että luonnollakin oli oma

ekonominen systeeminsä. Kuten sanoin, kurssi meni aikalailla yli hilseen, mutta pakko sanoa, että mielenkiintoinen se oli. Professorin omistautuminen teorialle tuovat tälle kurssille arvosanan 4+ Roopen mielenkiintoasteikolla.

International Economic Law

Maisteritason kurssi. Professorina toimi nuori moskovalainen lakimies, joka oli ollut mukana paljon muun muassa Maailman kauppajärjestön (WTO) toiminnassa. Häneltä löytyi uskomaton määrä tietoa kansainvälisen kaupankäynnin eri pykälistä ja säädöksistä. Kurssin arvionti suoritettiin luentoaktiivisuuden, sekä suullisen tentin, joka ei kuitenkaan ollut mikään läpihuutojuttu, perusteella. Mielenkiintoasteikon arvosanaksi 4.

Digital Marketing and Consumer Behavior

Maisteritason kurssi. Kurssi suoritettiin kahdessa osassa. Ensimmäisen osan aikana käytiin läpi digitaalisen markkinoinnin perusteita, opettajana toimi vieraileva professori Haaga-Helian ammattikorkeakoulusta. Toinen osa koostui puolestaan case-työstä, jonka aiheena oli Biolanin Venäjän verkkokaupan kehittäminen. Tulokset esitettiin kurssin päätteeksi Biolanin Venäjän toimipisteen johtajille. Kurssi oli mielenkiintoinen, mutta ovella kolkutteleva kesä sai motivaatiota laskemaan, joten arvosanaksi tälle kurssille muodostui 3½.

High Tech Start-Ups within the Innovative Economy: International and Russian Experience

Maisteritason kurssi. Tälläkin kurssilla oli ylläolevan tapaan suomalainen vierailijaluennoitsija Haaga-Heliasta. Kurssi suoritettiin yhtenä intensiivisenä viikonloppuna, noin 8 tuntia per päivä, pääideana oli ideoida bisnes-idea, joka sitten "pitchattaisiin" muulle ryhmälle. Tämän lisäksi kurssilla käytiin läpi jonkin verran start-uppeihin yms liittyvää teoriaa. Mielenkiintoasteikolla arvosanaksi muodostui 4.

Russian Media Landscape in Historical and Mediapolitical Perspective

Maisteritason kurssi. Kurssilla käytiin läpi venäläisen median kehitystä aina Neuvostoliiton ajoista alkaen. Pääasiassa keskityttiin printtimediaan, yllätyksenä tuskin kellekkään tulee, että suurimpia lehtiä Venäjällä on aina olleet valtio-omisteiset lehdet. Tämäkin kurssi suoritettiin viikonmittaisena intensiivinä, arvosanat jaettiin luentoihin osallistumisen, kokeen ja pienen esseen perusteella. Mielenkiintoasteikolla arvosana 4.

Suurkaupungin urheilumahdollosuudet

Viiden miljoonan ihmisen suurkaupungista löytyy jos jonkinlaista urheilumahdollisuutta, niitä tosin täytyy hieman osata etsiä, yleensä kaikki informaatio on ainoastaan venäjäksi. Itse pelasin koripalloa erään kaupunginosan joukkueessa. Joukkueemme pelasi Pietarin sarjaa, johon kuului kymmenen joukkuetta. Joukkueeseen mukaan pääsin kaverin kautta, joka oli ollut Pietarissa vaihdossa pari vuotta aikaisemmin ja valmistuttuaan siirtynyt sinne töihin. Treenejä meillä oli kolme kertaa viikkoon; tiistaisin, torstaisin ja lauantaisin kello 21.30-23.00, melkoinen lepakkovuoro siis. Lisäksi minulla oli yhdeksän kuukauden salijäsenyys aivan Pietarin ydinkeskustassa sijainneelle superhienolle kuntosalille, josta löytyi niin ohjattuja jooga- ja nyrkkeilytunteja, kuin puitteet rajumpaakin punttisalitreenaamiseen vapailla painoilla. Hinta yhdeksän kuukauden jäsenyydelle tuli noin 50 euroa kuukaudessa, mitä pidän vähintäänkin kohtuullisena verrattuna Suomen hintoihin.

Muitakin mahdollisuuksia kaupungista löytyi; esimerkiksi Matti, joka oli ensimmäiset puolitoista kuukautta huonekaverini, kävi brasilialaisen jujutsun treeneissä painimassa useamman kerran viikkoon. Tai amerikkalainen Dirk, joka aloitti rugbyyn pelaamisen kesällä. Lisäksi monet kävivät muun muassa juoksulenkeillä Pietarin keskustan puistoissa.

Penkkiurheilijalle Pietari on melkoinen paratiisi, ainakin, jos jalkapallo, jääkiekko tai koripallo kiinnostavat. Pietarista löytyy jokaisesta lajista huippujoukkue; jalkapallossa Zenit, jääkiekossa SKA (villi fakta: SKA tulee sanoista: *sportivnij klub armij*, suomennettuna armeijan urheiluklubi. Useat nykyiset venäläiset huippuseurat ovat aikaisemmin olleet armeijan alaisia) ja koripallossa Spartak. Lisäksi kaupungista löytyy muun muassa yksi Euroopan korkeimpia boulderointiseiniä ja beach volleyball –halli, näitä tosin ei tullut koskaan käytyä tarkastamassa.

Uuteen asuntolaan ja keittiöbileet

Ensimmäiset puolitoista kuukautta asuimme siis Hotel Engeconissa, josta kampukselle oli matkaa noin 1,5 kilometriä. Lokakuun puolivälissä pääsimme muuttumaan uuteen asuntolaan, jota oli remontoitu kauan (lue: vuosia). Asuntolassa oli jokaiselle oma huone kylpyhuoneineen, lisäksi sijainti ei olisi voinut olla parempi. Asuntola sijaitsee yliopiston kampuksella, parhailla pelipaikoilla siis.

Vuoden mittaan asuntolamme keittiössä järjestettiin, jos jonkinlaisia pippaloita, legendaarisimpina ehkä uuden vuoden bileet, mutta niistä lisää jossain muualla. Keittiöbileet olivat pääasiassa extemporebileitä, mutta jonkin verran meillä oli myös ihan järjestettyjä juhlia, parhaimpia ehdottomasti Nevalla järjestetyt risteilyt. Lisäksi limusiinin tai vaikkapa saunaosaston vuokraaminen on illaksi naurettavan helppoa ja halpaa, jos osaa venäjää edes välttävästi. Niitä on kaupunki pullollaan.

Baareja ja klubeja Pietarissa on lukemattomia; irkkupubeista strippibaareihin ja massiivisiin yökerhoihin, jokaiselle löytyy varmasti jotain. Eniten vaihtariporukka kuitenkin taisi kuluttaa Dumskajan baarikadun palveluita, Dumskaja alkoi käytännössä heti kampuksen porttien ulkopuolelta ja bileet jatkuivat parhaimmillaan aikaiseen aamuun tunkkaisissa ja pienissä yökerhoissa.

Vaihdosta töihin

Kesätyöpaikan hakeminen saattaa tuntua hankalalta vaihdosta käsin, varsinkin jos vaihdossa viettää koko vuoden tai kevätlukukauden. Pietarissa on se hyvä puoli, että sieltä pääsee niin Helsinkiin kuin Lappeenrantaankin alle neljän tunnin. Lappeenrantaan kulkee linja-autoyhteys kaksi kertaa päivässä, opiskelijalipulla bussiin pääsee noin kahdellakymppillä. Helsinkiin puolestaan helpoin tapa mennä on käyttää Allegroa, joka kulkee väliä puolen tusinaa kertaa päivässä, halvimmillaan Allegrolla pääsee aamujunalla, joka maksaa 30-40 euroa tarjouksista riippuen.

Useat Venäjälle vaihtoonlähtevistä ovat varmasti kuulleet suomalaisista expateista, jotka Venäjällä tienaa omaisuuksia, kiitos 13 prosentin tasaveron kaikissa tuloluokissa. Monella, jotka hakeutuvat Venäjälle, saattaa myös olla tavoitteena päästä joskus Venäjälle töihin, mikäpä sen parempi tapa saada jalkaa oven väliin, kuin yrittää verkostoitua vaihdon aikana ja mahdollisesti jäädä jo seuraavana kesänä töihin. Tampereen teekkarit, Lassi ja Kari-Pekka osasivat tämän kaikkein parhaiten. Molemmat kiertivät erinäisissä expat-tapahtumissa viikoittain, tapasivat ulkomaalaisia expateja. Molemmat hankkivat palkattomat harjoittelupaikat suomalaisyrityksistä tammikuussa, molemmat myös jäivät palkallisiin töihin kesän ajaksi.

Itsellänikin oli tarkoitus hankkia kesätyöpaikka Venäjältä, ja sellainen minulle myös luvattiin eräästä Suomen suurimman energiayhtiön, jonka palveluksessa olin kesän 2013 viettänyt, Moskovan konttorista. Työlupa- ja viisumiasioita käytiin läpi sähköpostitse viikko ja kuukausi kaupalla ja lopulta päädyttiin ratkaisuun, jossa aloittasin työni harjoittelijana silloisella opiskelijaviisumillani, joka oli voimassa kesäkuun loppuun. Viisumin loppuessa, minulle lähetettäisiin kutsu uutta opiskelijaviisumia varten, tällä kertaa Etelä-

Uralin yliopistosta, jolla oli harjoittelijasopimus kyseisen yrityksen kanssa. Tällä kutsulla hakisin uuden kolmen kuukauden viisumin, jolla voisin kesän ajan työskennellä. Venäjän laista löytyy pykälä, jonka mukaan ulkomaalaiset opiskelijat saavat työskennellä ja ansaita lukukausien välissä, tämä tosin koski ainoastaan tutkintoon opiskelevia, ei vaihto-opiskelijoita. Kaiken säätämisen jälkeen minulla oli paha aavistus koko kevään ajan, ettei tämä ehkä sittenkään onnistu. No viikko ennen kuin minun piti aloittaa työni Moskovassa, tuli tieto että työllistämiseni olisi laitonta kyseisellä tavalla. Tässä vaiheessa elettiin jo kesäkuun alkua, eikä peliliikkeille enää ollut aikaa, joten olin täysin ilman kesätyöpaikkaa.

Jälkeenpäin mietittynä työnhaussani meni pieleen se, että hain Moskovaan. Fiksuinta olisi ollut aloittaa Pietarissa palkattomana harjoittelijana ja sitä kautta pyrkiä saamaan palkallinen kesätyö. Jos olisin kuitenkin pyrkinyt Moskovaan, olisi minun pitänyt olla aktiivisemmin yhteydessä yrityksen Suomen organisaatioon ja sitä kautta saada työpaikka varmistumaan. Tässä asiassa, kuten monessa muussakin asiassa Venäjällä, löytyy porsaanreikä, jonka avulla vaikeat työlupa- ja viisumiasiat pystytään kiertämään. Palkkaamalla työntekijä Suomeen ja hakemalla tälle liikematkaviisumin, voidaan työntekijä lähettää Venäjälle enintään kolmeksi kuukaudeksi töihin ilman työlupaa, tällöin palkkakin maksetaan Suomessa. Näin muun muassa Kari-Pekan tapauksessa meneteltiin.

Suomeen palattuani onnistuin kuitenkin löytämään hyvän työpaikan Lappeenrannasta, haastatteluun pääsin soitettuani työpaikkailmoituksessa mainittuun yritykseen. En täysin vastannut heidän hakemaansa, mutta kun mainitsin, että olin ollut Venäjällä vaihdossa ja puhun vähäsen venäjää muuttui ääni heti kellossa. Viikko soitosta eteenpäin olin työhaastattelussa Vantaalla ja työt aloitin heti seuraavana arkipäivänä Lappeenrannassa.

Kaiken kaikkiaan vuosi Pietarissa oli onnistunut. Käteen jäi paljon uusia kokemuksia ja tuttuja ympäri maailmaa. Aloittelen nyt neljännettä vuottani ja jos hyvin käy, olisi tarkoitus vielä yhdeksi lukukaudeksi johonkinpäin maailmaa lähteä. Suosittelen vaihtoon lähtemistä kaikille, ei väliä minne lähdet, kunhan lähdet! Kansainvälisyys kannattaa aina. Lopuksi kiitän mielenkiinnosta, jos olet tänne asti jaksanut lukea ja pahoittelen raporttini epävirallista kieliasua ja sisällysluettelon puuttumista, niitä pääsee tämän vuoden caseissa ihan tarpeeks harjoittelemaan.

Спасибо!

Roope kiittää ja kiittää!